

den har anvendt 78 Mill. Kr. plus 11 Mill. Kr. i Tillægslaan, altsaa i alt 89 Mill. Kr., til Husmandsbrug paa Landet og kun et ganske forsvindende Beløb til Tilvebringelse af egne Hjem i Byerne, saa forekommer det mig slet ikke urimeligt, om man indtil videre sagde stop med Anvendelse af Jordfondens Kapital til Oprettelse af Husmandsbrug. Og jeg mener, som jeg allerede har fremhævet, at man med saa meget større Sindsro kunde gøre det, som vi jo har praktisk Erfaring for, at Rigsdagen Gang efter Gang paa Finansloven bevilger Millionbeløb til Husmandsbrug.

Den højtærede Landbrugsminister fremhævede, at hellere end at stoppe med Anvendelsen af Jordfondens Kapital burde man stoppe med disse Bevillinger paa Finansloven. Ja, hvorfor? Om man stopper med Bevillingerne paa Finansloven til Oprettelse af Husmandsbrug og i Stedet for anvender de paagældende Beløb til Tilvebringelse af egne Hjem i Byerne, eller man siger stop til Anvendelsen af Jordfondens Kapital og anvender denne til Tilvebringelse af egne Hjem i Byerne og saa fortsætter med den gamle Husmandslovgivning for Landarbejderstandens Vedkommende, det kan praktisk talt blive Hip som Hap. Det, der for mig er Hovedsagen, det er, at en Del af de Midler, som Staten raader over, enten i Form af Jordfonden eller i Form af de Bevillinger, som hidtil er ydet til Husmandsbrug paa Landet, at en Del af disse Summer anvendes til Tilvebringelse af egne Hjem for Byarbejdere.

Den højtærede Landbrugsminister er jo med sine Ministerfæller fortrinnsvis sat til at være Fører for Arbejderstanden, det socialdemokratiske Parti er først og fremmest et Arbejderparti, og det er i overvejende Grad Byarbejdernes Tarv, de socialdemokratiske Førere Gang paa Gang har gjort sig til Talsmænd for; ikke een, men Snese af Gange har den højtærede Socialminister talt imod den ensidige Agrarpolitik paa det økonomiske Omraade. Derfor forekommer det mig ogsaa mærkeligt og i høj Grad beklageligt, om de samme Arbejderførere skulde være Tilhængere af en ensidig Agrarpolitik paa det sociale Omraade. Naar der her aldeles ikke er Tale om at forfordele Landarbejderne, men tværtimod om at rette en ensidig Socialpolitik, saaledes at Byarbejderne bliver behandlet ligeartet med Landarbejderne i Retning af at faa egne Hjem, saa forekommer det mig, at Socialdemokratiets Ledere med god Samvittighed kan lægge deres Indflydelse og Autoritet i Vægtskaalen for Virkeliggørelsen af en saa-

dan Reform. Jeg tror ikke, de vilde miste Landarbejderstemmer ved at gaa med til en Reform af den Karakter, jeg her har foreslaaet, og jeg tror, at det for deres Byvælgerkorps Vedkommende vilde, som man siger, komme paa et tørt Sted.

Jeg haaber, at den højtærede Landbrugsministers sidste Udtalelser ikke maa forstaaes som en Afvisning af Betimeligheden og Ønskeligheden af, at man gaar til en Reform paa det af mig her paa pegede Omraade, men at de kun tager Sigte paa at faa visse Ændringer indført i de Lovforslag, jeg har forelagt dette høje Ting. Det haaber jeg, ikke for min Skyld, men for den mindre bemidlede Bybefolknings Skyld, som det forekommer mig, at det er ikke blot Rigsdagens, men først og fremmest det socialdemokratiske Partis Pligt at gøre en Indsats for paa dette Omraade. Men hvis det socialdemokratiske Parti, med Regeringen i Spidsen, virkelig vil stille sig blankt afvisende til, at der nu gøres noget paa dette Omraade, endskønt der vitterligt er Midler til Stede dertil, kan jeg kun sige, at saa vil jeg dog i det mindste ønske — ogsaa for deres Vælgeres Skyld, for at disse kan se, hvor de har deres Ledere —, at det bliver klart konstateret her paa Rigsdagen.

Olufson: Ved Forelæggelsen af disse to Lovforslag den 4. April i Fjor udtalte den ærede Forslagsstiller, at Hovedprincipperne i dem hvilede paa dette, at Staten havde den Pligt overfor Bybefolkningen at træde til i samme Omfang som overfor Landbefolkningen, og endvidere at Staten havde Interesse i, at Byerne voksede i Bredden i Stedet for i Højden. Jeg kan for mit Vedkommende tiltræde denne Udtalelse, og det forekommer mig ogsaa, at det Parti, jeg tilhører, gennem Aarene Gang paa Gang har vist, at det kunde tiltræde disse Principper. Rigsdagen kan ikke ensidigt gaa ud i en Lovgivning udelukkende til Fordel for Landarbejderne, lige saa lidt som man kan gaa ud i et Lovgivningsarbejde udelukkende til Fordel for Byarbejderne.

Der er da ogsaa i de to Lovforslag, vi her har til Behandling, Ting, som ikke er os fremmede, Ting, som har været behandlet adskillige Gange her paa Rigsdagen, ogsaa Ting, der har været nævnt, ganske vist flygtigt, i tidligere i denne Rigsdagssamling behandlede Lovforslag. Men det forekommer mig ikke, at den ærede Forslagsstiller har været saa heldig med Udformningen af sine Tanker, som ønskeligt var;